

Textiler

Till gruppen arkeologiska textilier räknas förutom gravfynd från fornlämningar, även fynd från grävningar i stadskärnor, fynd från marinarknologiska undersökningar, gravfynd hittade i samband med byggnads- och anläggningsarbeten i kyrkor, koptiska textilier, mumielindor med mera.

Egenskaper hos det textila materialet i kombination med olika yttre omständigheter är avgörande för i vilken grad ett textilföremål kan bevaras i jorden. Luftens syre påverkar alla organiska ämnen. I jorden är animaliska fibrer, det vill säga ull och silke, mest motståndskraftiga, medan vegetabiliska fibrer lätt angrips och bryts ned av mikroorganismer som trivs i fuktig jord. Detta gör att linne och bomull som fort möglar i fuktig miljö, nästan helt saknas i de flesta arkeologiska fynd.

Fynden består till största delen av fragment, men dessa fragment är ett viktigt källmaterial som ger oss värdefull information om forntidens dräktskick och textilkonst. Arkeologiska textilfynd är mycket sköra och svårbehandlade. Avsikten är att bevara originalmaterialet intakt. En förutsättning för att kunna göra det är en varlig frampreparering och konservering genom rengöring, eventuellt med vatten. Vid bedömningen av vilka åtgärder som bör göras måste hänsyn tas till faktorer som fibermaterialets art och tillstånd, till föremålets teknik, form och format, dess konst- och kulturhistoriska karaktär med mera. Därtill måste en utförlig dokumentation göras och en stödjande förpackning tillverkas.

Dräktfragmenten med knappar av metall har konserverats genom lätt rengöring och utslätning. De är applicerade med några få stygn på en tygklädd skiva av syrafri kartong.

Foto: Gabriel Hildebrand

Agraffknapp av fögyllt brons med rester från ett brickvävt band av ull.

Foto: Gabriel Hildebrand

Slitna dräktdelar som klippts bort och slängts på sophögen eller som använts som tätning i hus och båtar hittas ofta. Fynd av hela plagg är mycket ovanligt.

Foto: Gabriel Hildebrand